

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση γνωμοδότησης την οποία υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 218, παράγραφος 11, ΣΛΕΕ

(Γνωμοδότηση C-1/13)

(2013/C 226/02)

Γλώσσα διαδικασίας: όλες οι επίσημες γλώσσες

Αιτούσα

Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, A.-M. Rouchaud-Joët)

Ερώτημα που έχει υποβληθεί στο Δικαστήριο

Εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης η αποδοχή της προσχωρήσεως τρίτης χώρας στη Σύμβαση της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 8 Μαρτίου 2013 — Α κατά Β κ.λπ.

(Υπόθεση C-112/13)

(2013/C 226/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενος και αναιρεσείων: Α

Ενάγοντες και αναιρεσίβλητοι: Β κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Συνάγεται από την ευρωπαϊκού δικαίου «αρχή της ισοδυναμίας» κατά την εφαρμογή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε δικονομικό σύστημα, σύμφωνα με το οποίο τα τακτικά δικαστήρια που καλούνται να αποφανθούν επί της ουσίας της δια-

φοράς οφείλουν μεν να ελέγχουν και την αντισυνταγματικότητα των νόμων, στερούνται όμως της δυνατότητας γενικής καταργήσεως των νόμων, την οποία διαθέτει αποκλειστικώς ένα ειδικώς οργανωμένο Συνταγματικό Δικαστήριο, ότι θα πρέπει τα τακτικά δικαστήρια, σε περίπτωση νόμου αντίθετου προς το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΧΘΔ), να προσφύγουν, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, στο Συνταγματικό Δικαστήριο προκειμένου να επιτευχθεί η γενική κατάργηση του νόμου και να μην αφήσουν απλώς ανεφάρμοστο τον νόμο στη συγκεκριμένη διαφορά;

2) Έχει το άρθρο 47 του ΧΘΔ την έννοια ότι αντιβαίνει στο άρθρο αυτό δικονομική διάταξη σύμφωνα με την οποία δικαστήριο στερούμενο διεθνούς δικαιοδοσίας διορίζει επίτροπο απόντος για τον διάδικο του οποίου δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθεί ο τόπος διαμονής και, ακολούθως, ο εν λόγω επίτροπος μπορεί να θεμελιώνει κατά τρόπο δεσμευτικό, με την «παράστασή» του, τη διεθνή δικαιοδοσία;

3) Έχει το άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾, την έννοια ότι υφίσταται «παράσταση του εναγομένου» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής μόνον εφόσον η αντίστοιχη διαδικαστική πράξη διενεργήθηκε από τον ίδιο τον εναγόμενο ή εξουσιοδοτηθέντα από αυτόν πληρεξούσιο δικηγόρο, ή ισχύει το ίδιο χωρίς περιορισμό και στην περίπτωση επιτρόπου απόντος που διορίστηκε κατά το δίκαιο του εκάστοτε κράτους μέλους;

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 12, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 21 Μαΐου 2013 — Elcogás, S.A. κατά Administración del Estado e Iberdrola, S.A.

(Υπόθεση C-275/13)

(2013/C 226/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Elcogás, S.A.

Καθών: Administración del Estado e Iberdrola, S.A.

Προδικαστικό ερώτημα

Θεωρούνται, με βάση την ερμηνεία του άρθρου 107, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως απορρέει από τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ιδίως, από τις αποφάσεις στο πλαίσιο των υποθέσεων C 379/98 ⁽¹⁾ και C 206/06 ⁽²⁾), ως «ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους» τα ετήσια ποσά που εισφέρονται στην επιχείρηση Elcogás η οποία διαθέτει εγκατάσταση παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, όπως προβλέπεται στα ειδικά σχέδια βιωσιμότητας που ενέκρινε υπέρ αυτής το Συμβούλιο Υπουργών, όταν η είσπραξη των εν λόγω ποσών περιλαμβάνεται στο γενικό μέρος των «παγίων δαπανών του συστήματος ηλεκτρικής ενέργειας» οι οποίες, καταβαλλόμενες από το σύνολο των χρηστών, μεταφέρονται στις επιχειρήσεις του τομέα ηλεκτρικής ενέργειας μέσω διαδοχικών εκκαθαρίσεων από την Comisión Nacional de Energía σύμφωνα με προκαθορισμένα νομικά κριτήρια, χωρίς διακριτική ευχέρεια;

⁽¹⁾ Συλλογή 2001, σ. I-2099.⁽²⁾ Συλλογή 2008, σ. I-5497.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Ισπανία) στις 22 Μαΐου 2013 — Barclays Bank S.A. κατά Sara Sánchez García και Alejandro Chacón Barrera

(Υπόθεση C-280/13)

(2013/C 226/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα-προσφεύγουσα: Barclays Bank S.A.

Εναγόμενοι-καθών: Sara Sánchez García και Alejandro Chacón Barrera

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν η οδηγία 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και οι αρχές του δικαίου της Ένωσης για την προστασία του καταναλωτή και τη συμβατική ισορροπία την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτές η ισπανική ρύθμιση σε θέματα υποθηκών η οποία, μολονότι προβλέπει ότι ο ενυπόθηκος δανειστής μπορεί να ζητήσει μεγαλύτερες εγγυήσεις όταν η εκτιμηθείσα αξία ενυπόθηκου ακινήτου μειώνεται κατά 20 %, δεν προβλέπει ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας εκτέλεσης υποθήκης, ο καταναλωτής-οφειλέτης-καθού η εκτέλεση μπορεί να ζητήσει, σύμφωνα με αντίθετη αξιολόγηση, την αναθεώρηση της εν λόγω εκτιμηθείσας αξίας,

τουλάχιστον για τους σκοπούς του άρθρου 671 του LEC ⁽²⁾, όταν η αξία αυτή έχει αυξηθεί κατά ισοδύναμο ή μεγαλύτερο ποσοστό, μεταξύ της ημερομηνίας της συστάσεως της υποθήκης και της εκτελέσεως της υποθήκης;

- 2) Έχουν η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και οι αρχές του δικαίου της Ένωσης για την προστασία του καταναλωτή και τη συμβατική ισορροπία την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτές το ισπανικό δικονομικό καθεστώς περί εκτελέσεως υποθήκης το οποίο προβλέπει ότι μπορεί να κατακυρωθεί στον δανειστή-επισπεύδοντα το ενυπόθηκο ακίνητο στο 50 % της εκτιμηθείσας αξίας του (νυν στο 60 %), όπερ συνεπάγεται αδικαιολόγητη επιβολή κυρώσεως στον καταναλωτή-οφειλέτη-καθού η εκτέλεση ισοδύναμη προς το 50 % (νυν 40 %) της εν λόγω εκτιμηθείσας αξίας;
- 3) Έχουν η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και οι αρχές του δικαίου της Ένωσης για την προστασία του καταναλωτή και τη συμβατική ισορροπία την έννοια ότι συντρέχει κατάχρηση δικαιώματος και αδικαιολόγητος πλουτισμός όταν ο δανειστής-επισπεύδων, μετά την κατακύρωση σε αυτόν του ενυπόθηκου ακινήτου στο 50 % (νυν 60 %) της εκτιμηθείσας αξίας, ζητεί τη συνέχιση της εκτελέσεως για το υπόλοιπο ποσό μέχρι να καλυφθεί το σύνολο του χρέους, μολονότι η εκτιμηθείσα αξία και/ή η τρέχουσα τιμή του ενυπόθηκου ακινήτου είναι μεγαλύτερη του συνολικού οφειλόμενου ποσού, ακόμα και αν η συμπεριφορά αυτή επιτρέπεται δυνάμει του εθνικού δικονομικού δικαίου;
- 4) Έχουν η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και οι αρχές του δικαίου της Ένωσης για την προστασία του καταναλωτή και τη συμβατική ισορροπία την έννοια ότι όταν το ενυπόθηκο ακίνητο κατακυρώνεται σε εκτιμηθείσα αξία και/ή τρέχουσα τιμή μεγαλύτερη του συνόλου του ποσού του ενυπόθηκου δανείου, συνεπάγεται η εφαρμογή του άρθρου 570 του LEC, το οποίο αντικαθιστά τα άρθρα 579 και 671 του LEC και, κατά συνέπεια, νοείται ότι έχει πλήρως ικανοποιηθεί η απαίτηση του δανειστή-επισπεύδοντος;

⁽¹⁾ ΕΕ L 95, σ. 29.⁽²⁾ Ley de Enjuiciamiento civil (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας).

Αναίρεση που άσκησαν στις 22 Μαΐου 2013 οι Lord Inglewood κ.λπ. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Μαρτίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-229/11 και T-276/11, Inglewood κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-281/13 P)

(2013/C 226/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσίοντες: Lord Inglewood κ.λπ. (εκπρόσωποι: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, δικηγόροι)